

Pierre Brice (6 lutego 1929 w Breście - 6 czerwca 2015 w Paryżu)

*Ten zabójczo przystojny aktor z Briestu,
bohater filmów bez mała czterdziestu,
w roli Winnetou
znany jest partout*,
szlachetnym Apaczem był coś w dwudziestu.*

*(ebs, *wszędzie)*

Pierre Brice - francuski aktor teatralny, filmowy i telewizyjny, reżyser, scenarzysta, producent filmowy, piosenkarz, model, autor tekstów oraz działacz charytatywny. Odtwórca kultowej roli Winnetou z popularnej w latach 60. serii niemiecko-włosko-jugosłowiańskich westernów o przywódcy Apaczów. Największą popularność osiągnął w Austrii, Niemczech, Hiszpanii, we Włoszech oraz w krajach byłego bloku wschodniego.

Urodził się w Breście 6 lutego 1929 jako Pierre Louis Baron de Bris w starej bretońskiej rodzinie o szlacheckich korzeniach jako drugie dziecko oficera marynarki. Wraz z matką i starszą siostrą Yvonne musiał uciekać do małej miejscowości Lesneven i szukać schronienia u swojej ciotki.

W czasie II wojny światowej, . Mało kto wie, że odtwórca roli Winnetou angażował się politycznie. Pod koniec II wojny światowej Brice w wieku 15 lat wstąpił do francuskiego ruchu oporu, gdzie był kurierem. Jego ojciec odgrywał dużą rolę w regionalnych strukturach *Résistance*. Po II wojnie Pierre Brice wyjechał do Algierii. Później brał udział w wojnie w Indochinach i służył do 1951 w Wietnamie.

Po powrocie do Francji w 1951 odznaczony trzema medalami za odwagę, zaś w 2007 - w uznaniu zasług dla kraju - orderem francuskiej Legii Honorowej.

Po odejściu z wojska poszedł wbrew woli rodziców do szkoły filmowej. Ukończył konserwatorium aktorskie w Paryżu. Pobierał lekcje m.in. u rosyjskiego aktora Grigorija Chmary z MChAT-u.

Po II wojnie światowej pracował jako model. Zadebiutował przed kamerą w 1955 w filmie przygodowym "Będzie ciężko" ("Ça va barder"). Potem pojawił się jako gracz w komedii "Siódme niebo" ("Le septième ciel", 1958) z Danielle Darrieux i Alberto Sordi, jako Bernard w dramacie "Oszuści" ("Les tricheurs", 1958) z udziałem Jeana-Paula Belmondo, dramacie "Zwierciadło o dwóch twarzach" ("Le miroir à deux faces", 1958) z Michèle Morgan i Bourvilem oraz dramacie "Słodkie ekstazy" ("Douce violence", 1962).

Zagrał też Jana Ketusky'ego (czyli Skrzetuskiego) we włoskiej ekranizacji powieści Henryka Sienkiewicza "Ogniem i mieczem" ("Col ferro e col fuoco", 1962).

W 1962 roku został odkryty na Festiwalu Filmowym w Berlinie przez producenta Horsta Wendlandta. Sławę i uznanie przyniosły mu role w filmach o Winnetou w serii niemiecko-włosko-jugosłowiańskich westernów. Seria produkcji inspirowanych powieściami Karola Maya została rozpoczęta w latach 60. i odniosła olbrzymi sukces. Rola w pierwszym filmie pt. „Skarb w Srebrnym Jeziorze” („Der Schatz im Silbersee”) przyniosła mu sławę praktycznie w ciągu jednej doby. Ostatni odcinek "Winnetous Rückkehr" ("Powrót Winnetou") nakręcono w 1998.

Był zdeklarowanym przeciwnikiem faszyzmu i nazizmu. Za najważniejsze wartości uznawał pokój, wolność, tolerancję i godność człowieka.

Za działalność charytatywną w UNICEF odznaczony w 2000 nagrodą Thomasa More'a. Doceniono zorganizowanie

konwoju pomocy dla dzieci-ofiar min przeciwpiechotnych w Kambodży.

W 1981 poślubił Niemkę Hellę Krekel, z którą mieszkał na przedmieściach Paryża od 1978. Jego żona pochodziła z Bawarii.

<https://www.youtube.com/watch?v=UoWgRZgZP5w>

20 września 2004 r. wydał w Niemczech autobiografię "Winnetou und Ich" (Gustav Lübbe Verlag). W wywiadzie powiedział kiedyś, że nigdy nie żałował, iż całe życie poświęcił roli Winnetou. Nawet biografia nosi tytuł „Winnetou i ja”.

Zmarł 6 czerwca 2015 w wieku 86 lat w podparyskim szpitalu wskutek zapalenia płuc. Pochowany został w Monachium.

<https://www.youtube.com/watch?v=Ar4I1Ewtmko>